

Carduelis

Τουρκοπούλα. Η γαρδέλη. Η κοκκινοτσεμπερού. Μα και πεντάμορφο. Και γιαβρί. Και ζιγαρδέλη. Στραγαλίνη. Στην Κύπρο σγαρτίθη, ενώ η αρχαιοελληνική ονομασία της είναι ακανθίς ή ακανθυλλίς, πλόγω της προτίμησής της στους σπόρους των αγκαθιών. Στους βιζαντινούς χρόνους το πουλί με τα εξαισιαχρώματα στο πτέρωμά του, το μαγευτικό κελάριδημα και το κυματιστό πέταγμα, συμβόλιζε την αγάπη για τον Χριστό. Η καρδερίνα, πουλί από τα πιο αγαπητά και ωφέλιμα σε όλη την Ευρώπη, έχει δεθεί με μύθους και παραδόσεις, έχει τραγουδηθεί· ένας από τους μύθους αναφέρει ότι η Ακανθυλλίς ήταν μία από τις εννέα καλλίφωνες κόρες του βασιλιά της Ημαθίας Πιέρου και πως όταν κάποτε αυτές καυχήθηκαν ότι σε μουσικό αγώνα νίκησαν τις Μούσες, τιμωρήθηκαν και μεταμορφωμένες σε πτηνά γυρνούντα δάσοντας και τα χωράφια τραγουδώντας. Αλλη παράδοση θέλει τον Δημιουργό να την ξέχασε όταν έπλαθε τα πουλιά, μα άμα την είδε παραμελημένη, μάζεψε όσες μπογιές είχαν περισσέψει και τις στόλισε πάνω της κι έτσι απέκτησε αυτά τα θεσπέσια χρώματα. Οι Μικρασιάτες ισχυρίζονται –μεγάλοι θαυμαστές και γνώστες της καρδερίνας– ότι έχει την ικανότητα να μιμείται το απόδονι, το τσιχλόνι, το τουρλί και την παπαδίσα, με αποτέλεσμα αυτό το μαγικό ηχητικό κορύφωμα. Στις μεγαλουπόλεις δεν είναι πια περαστικές το αστικό περιβάλλον έχει γίνει βιώσιμο για μεγάλο αριθμό πουλιών. Κι ετούτο το ζευγάρι καρδερινών, που εγκαταστάθηκε στην καρυδιά μας, άλλο δεν κάνει παρά να γεμίζει ευφροσύνη τη γειτονιά· και γλύκα την καρδιά μου. Η περίτεχνη φωλιά τους την άνοιξη φιλοξενεί 4-6 γαλαζοπράσινα αβγά. Στα γεννητούρια του καλοκαιριού η μαμά καρδερίνα ετοιμάζει άλλη φωλιά. Ο πατέρας διαρκώς σε εγρήγορστη ραγουδώντας. Κελαπδάκουνώντας το κορμάκι. Συμμετέχει στο πανηγύρι της αγάπης οιλόκληρος. Πιο αληπολέγγυα και ειρηνικά πουλιά δεν υπάρχουν. Και πιο αφοσιωμένοι γονείς. Ευλογημένα να 'ναι.

ΕΛΕΝΗ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗ